

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW. parroquialledovalls.cat

Valls 2 juliol 2017 N. 909

Déu entre els homes, Jesús exigeix una llibertat crítica, encara que això porti amb si conflictes i tensions familiars. Són les nostres llars una escola de

LA FAMÍLIA NO ÉS INTOCABLE

Sovint, els creients hem defensat la «família» en abstracte, sense aturar-nos a reflexionar sobre el contingut concret d'un projecte familiar entès i viscut des de l'Evangelí. I, no obstant, no n'hi ha prou amb defensar el valor de la família sense més, perquè la família pot plasmar-se de maneres molt diverses en la realitat. Hi ha famílies obertes al servei de la societat i famílies replegades sobre els seus propis interessos. Famílies que eduquen en l'egoisme i famílies que ensenyen la solidaritat. Famílies alliberadores i famílies opressores. Jesús ha defensat amb fermesa la institució familiar i l'estabilitat del matrimoni. I ha criticat durament els fills que es desenten dels seus pares. Però la família no és per a Jesús quelcom absolut i intocable. No és un ídol. Hi ha alguna cosa que està per sobre i és anterior: el regne de Déu i la seva justícia. El decisiu no és la família de carn, sinó aquesta gran família que hem de construir entre tots els seus fills i filles col·laborant amb Jesús a obrir camins al regnat del Pare. Per això, si la família es converteix en obstacle per a seguir Jesús en aquest projecte, Jesús exigirà la ruptura i l'abandonament d'aquesta relació familiar: «*Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi. Qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi*». Quan la família impedeix la solidaritat i la fraternitat amb els altres i no deixa treballar als seus membres per la justícia volguda per

valors evangèlics com la fraternitat, la recerca responsable d'una societat més justa, l'austeritat, el servei, la pregària, el perdó? O són precisament lloc de «des evangelització» i corretja de transmissió dels egoïsmes, injustícies, convencionalismes, alienacions i superficialitat de la nostra societat? Què dir de la família on s'orienta al fill cap a un classisme egoïsta, una vida instal·lada i segura, un ideal del màxim lucre, oblidant tota la resta? ¿S'està educant el fill quan l'estimulem només per a la competència i la rivalitat, i no per al servei i la solidaritat? És aquesta la família que hem de defensar els catòlics? És aquesta la família on les noves generacions poden escoltar l'Evangelí? O és aquesta la família que també avui hem «d'abandonar», d'alguna manera, per ser fidels al projecte de vida estimat per Jesús?

José Antonio Pagola

HORARIS D'ESTIU

Hores de despatx parroquial: de dilluns a divendres a les **7 de la tarda**

(una hora abans de la Missa de 8)

Les Misses són:

Dies feiners a les 20h.

Festius a les 11:30h. i 20h.

Monestir de les Mínimes:

feiners a les 8 del matí i festius a les 10h.

Diumenge passat vam celebrar el Vot de Poble amb un Santuari ple de fidels i amb l'Ajuntament de la Ciutat. La sola nostra presència ja era una renovació de tot el que significa aquest dia, oi més tot recordant les celebracions de l'any passat que recordàvem els 650 anys de la troballa de la imatge de Maria. Després de l'Eucaristia i pujada al Cambril per venerar la imatge, donar un cop d'ull al museu obert per a poder-hi accedir, era el nostre agraïment a Maria per la seva intercessió constant. En sortir i al peu de les escales els gegants de Valls van fer la seva ballada homenatjant a la nostra Mare. **Gràcies, Maria, per estar al nostre costat i al nostre cor.**

SOLIDARITAT

Preparant el local. Uns quants equips van fent el seu treball de posar a punt el nou menjador... Hi ha feina encara, però va endavant.

Ens hem reunit aquest dijous passat amb els voluntaris i voluntàries que han pogut venir, aquells que hi són cada dia i els que hi són de tant en tant, amb aquest lema:

Sense vosaltres tot seria impossible! Gràcies!

El P. Joan va anar recordant-nos la motivació des d'on està inspirat el nostre menjador social, en les paraules de l'Evangelí de Jesús:

.Tenia fam i em donàreu de menjar...

.Tenia set i em donàreu de beure...

.Era foraster i em vau acollir...

.Anava nu i em vau vestir...

Va convidar a totes les voluntàries a continuar la seva tasca de servei i generositat, que ben aviat serà en el menjador nou que s'està preparant. **El servei que feu sense vosaltres seria impossible** va recordar.

DIUMENGE XIII DURANT L'ANY

ORACIÓ INICIAL

Oh Déu, vós ens heu convertit en fills de la llum per la gràcia d'adopció; no permeteu que ens envoltin les tenebres de l'error, ans manteniu-nos sempre en l'espendor de la veritat. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

SALM 88

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

D'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat.

Vós heu dit:

El meu favor és indestructible, mantinc la fidelitat en el cel".

Senyor, feliç el poble que us aclama. Caminarà a la llum de la vostra mirada. Tot el dia celebrarà el vostre nom, enaltirà la vostra bondat.

Ve de vós la glòria del seu poder, alcem el front perquè vós ens estimeu; el nostre rei és el Sant d'Israel. És del Senyor, l'escut que ens protegeix.

PREGÀRIES

Senyor, ens demanes que t'estimem per damunt de tot:

Fes que sense perdre l'amor als pares et siguem fidels sempre.

Et preguem per aquells que ho han deixat tot per a seguir-te:

Dóna'ls fortalesa en la fe i en el seu carisma per anunciar el Regne.

Et preguem per les nostres famílies en especial els qui estan malalts:

Que no els falti la teva benedicció i els serveis que necessiten fet amb amor.

Et preguem per les parelles que aquests dies es casen:

Que no perdin mai la seva relació d'amor, guiats per la teva paraula.

Et preguem pel nostre país:

Que trobem el camí que ens guïa a favor de la nostra cultura, i d'una bona convivència.

ORACIÓ FINAL

Oh Déu, que pel vostre amor doneu eficàcia santificadora a aquests misteris, feu que les nostres celebracions siguin dignes dels dons sagrats que rebem. Tu que vius i regnes per sempre. Amén.

CATEQUESI últimes fotos de comunions del dia 18 de juny festa de corpus.

CATEQUISTES: Recordem que el dia 4 dimarts a les 8 del vespre hi ha l'Eucaristia d'acció de gràcies amb totes les catequistes i seguidament una mica de sopar.

La tasca del Catequista, és la del servei a la comunitat cristiana, acompanyant les famílies i llurs fills, a la descoberta de Jesucrist, a conèixer, viure i experimentar la Bona Nova de Jesús i saber-la comunicar.

És la feina engrescadora que ajuda a viure la fe a nivell personal, a sentir-se impulsats per l'Esperit de Jesús a ser comunicadors d'aquesta Bona Nova. Sempre hem d'agrair el seu treball i dedicació.

AMICS QUE MARXEN

Aquesta setmana he acompanyat a famílies amigues de dues persones que ens han deixat. Un, amb una edat ja avançada i com solem dir, *ja ha fet la seva vida*, l'altre encara molt jove i fa que costi més acceptar-ho. Tots tenim fe i en aquests moments de pregària no podem pas fer altra cosa que posar-nos a les mans de Déu. Sempre dic que el cos humà és feble, dèbil, trencadís, per més que davant el dolor i els contratemps la intel·ligència va fent passos per estalviar-nos sofriments i angoixes. Hi ha moltes lluites en aquest món, però la més important és la que fem a favor de la vida, la personal, la del pròxim, la col·lectiva. Ens agrada viure encara que molts moments suposi grans esforços, però volem viure, i volem viure envoltats d'aquells que ens acompanyen, que són els de casa, els del nostre entorn, aquells que mútuament ens felicitem pels nostres aniversaris, pels nostres onomàstics, ens felicitem pels èxits que estem aconseguint i alhora són puntal en els moments de lluita. Per això ens agrada viure, avancem, correm, veiem el progrés de la societat, encara que hi ha vegades que no és del tot com ens agradaria. Hi ha molts moments que compartim festes i alegries inoblidables, hi ha moments més senzills i humils que també formen part dels nostres records. Ens alegrem quan podem contemplar el naixement d'un nou dia o la posta del sol amb un horitzó espectacular. Ens alegrem quan veiem el rostre del petit de casa o del veí que ens somriu i es va fent gran. Tot això un dia es trenca i ho deixem. I ara miro amb els ulls de la fe, d'aquesta fe que m'han ensenyat a experimentar, una fe recolzada en les paraules de Jesús: *Jo sóc la resurrecció i la vida, que creu en mi, encara que mori viurà*. I confiant en aquesta paraula esperem i vivim fins aquest moment que es fa realitat i passem a viure l'eternitat de la resurrecció, és la dimensió de Déu, la dimensió dels qui hem sabut estimar. P. Joan